અજીરેસ્તાન બંબઇ

ઉર્ફે

ગુલીસ્તાને કવ્વાલી

શએર

બશર કયા કજા સીતમ કરતેહેં થોડી ઝીંન્દગાનીપર
બનતેહેં હવાકા પુલ અજલે હીરશ પાનીપર

હીસ્સા અવ્વલ

(ઇસ કીતાબમેં)

ઉરદુ ઝબાન ઔર ગુજરાતી હરફોમે

જનાબ ખવાજા સાહેબ મોહીનુંદીન ચીશ્તી ગરીબ
નવા ઝકી શાંનમેં કિવદેહ ગઝલેં શએરે કવ્વાલીયાં
ઔર ચુરણ વીગેરા લીખીહય.
ઉમદેહ તરહેંસેં દરજકીયા હય.

છપાનેવાલે

શેખ ગુલામહુસેન શાહમોહમદ
ખંભાતી બુકસેલર.
ભીંડી બજાર—મુંબઈ.

Ahmedabad–The Natvar Prnting Press.
Printed by Bhogilal Narandas Bodivala.

સંવત ૧૯૭૩ સને ૧૯૧૭

કિંમત બે આના.

ગઝલ

ગએ દોનોં નઝરસે ગુઝર તેરી શાનકા કોઇ બસર નમીલાં
તેરી હર જગેદેખી નીરાલી ફબન તેરાભેદ હૈકીસીકો મગરનગીલા
તેરા ચરચા જહાંકી ઝબાંનો પેહે તેરા શોર ઝમાંનેકો કાંનોમેંહે
મગર આંખોંસે દેખા તો પરદેહ નવીન કહીંતું ન મીલા
તેરા દર ન મીલા
કોઇ જલ્વેહ તોરપે ગસમેં ગીરા કોઇ સદરે હયે ચલનેસે
આરી હુવા
ગઇ અકલ રસાતો ખબર નરમી ઉડાતાએરે ફીકરતો પડન મીલા
મેરે મીલનેસે હોતાં હે ચેન! બેચેન તેરે મીલને ન મીલને ન મીલ
નેકા શીકવેહ નહિ
જો ગીલા હયતો હકસેં યેહી હય ગીલા મુઝે તેરા મી
લના હાય જીગર ન મીલા
કોઇ મીલનેકા તેરે નીશાંનભી હય કહીં રહેનેકા તેરેમકાનભીહય
તુજે દેખા ઇધર તો ઇધર ન મીલા તુઝે ઢુંડા ઉધર તો
ઉધર ન મીલા
મેં ખુદાજાનેકી સપે હુવા હુ ફીદામેરે હોશો હવાસ નહિ હેંબજા
પરે હટઓ પરી મેરે પાસન આઅબ હુરતું મુઝસે નઝરનમીલા
કહીં દસ્તે સવાલે દરાઝ નહિ કીસી ઓરપે યું મુશે નાંઝનહિં
કોઇ તુજસા ગરીબ નવાઝ નહિ તેરે દરેક સીવા કોઇદર નમીલા
મેં હમેશાં અસીરે અલમહી રહા મેરે રોનેકા કોઇ સમર નમીલા
ઇસી ફીકર મેં ગુઝરેપેં દીન અકબર ઇસી ગમમેં ગીને તારે
સબ બહેશર
કીયા જીસને ઇસારેસેં ટુકડે કમર કબી હમકો વો રશ્કે
કમર નમીલા

શએર

હોગી મય દીલ સારી મુસ્કીલ હલ મદીને કી તરફ
કરતું સામાન સફર અબ ચલ મદીને કી તરફ,

ગઝલ

કતલ મત કરના મુઝે તેગો તબરસેં દેખના
બસ કીફાયત હય તેરા તીરછી નઝરસેં દેખના

દેખાએ કમબખ્ત કાશદ અબ તલક આયા નહી
દોસ્ત કોઈભી આતાહે ઉધરસે દેખના
દેરસે મસ્તાક બેઠેપે તેરે દીંદારકે
આજ હમકોં ભી જરા સીધી નગરસેં દેખના
સુનકે વો નાંલે હમારે ગેયરસેં કહેને લગે
ગે સદા રોનેક આતીહે કીધરસેં દેખના
મર ગયા આશક તુમારા હો ગયા કીસ્સે તમામ
કોઇ હમમેં જાયગા શાશે ઇધરસે દેખના
સર ઝુકાને દેયતો આશકકો ભી જલદી હે કયા
તેગ કયું ખીંચી હે તુને અબ કમરસેં દેખના

શએર

બહોત જહાંમેં હય તેરે માનને વાલે
મગર નહિ હંય હકીકતકે જાનને વાલે

ગઝલ

તેરી ઝાત પાક હય અય ખુદા તેરી શાંને જલ્લેજલાલ હું
તેરા નામ માલીકે કીબરીયા તેરી શાંન જલ્લેજલાલ
જીસે ચાહે મુરદે બનાએ તુ જીસે ચાહે જીન્દે ઉઠાએ તું
તેરે હાથમે હે ફનાં વો બકા તેરી શાન જલ્લેજલાલ હું
કોઇ શાહ કોઇ અમીર હે કોઇ બા નવાએ ફકીર હયે;
જીસ્સે ચાહે જેસા બનાસે દીયા તેદી શાંન જલ્લેજલાલ હું
ગે ઝમી બની વોહ ફલહ બનાંયે બસર બનેં વોહ મલક બનાં
ચેહી લગઝ કીનકા ઝહુર થા તેરી શાંન જલ્લેજલાલ હું.
શએર—ઝાલીમ તેરી આંખોમેં બુરે સમર ભરે હંય
શોખીભી દરરમેંભી હયા ઓર આદમી

ગઝલ

સુનાં હય કલ વરે દરપર હુજુરમેં આશકાં હોઇ
મોહમ્મદ મુસ્તફા સલ્લેઅલાકા ઝીકર વાં હોગા
ચલી આતીહેં જીનતસેં નદાએં આજ હુરોંકી
મુનોવ્વર લાલ વ ગોહરસેં વરાયેં વહાં મકાન હોગા
પરંન્દોં કો કહો લે બેઠેહેં ચમનમેં આજ વોહ બુલબુલ
નીશાં કોઇ બતા દેના જહાં વો બે નીશાં હોગા

એએક રોશની પાકર ચલે ઇસ સઆમતકો આશક
ગુમા જીસકો હો ચલ દેખો જહાં વોહ મેપેરઆં હોગા
કુસાફર ઇશ્કમેં દીલકો બહોત શખ્તી ઉઠાઈ હે
હશર કે દીન ગવાહી કો ઝમીં વો આસ્માં હોગા.
શએર—વો કોન હયજો દીલસેં તેરા મુબતાલાં નહિ
કીસકી ઝબાંપે યાર તેરા તઝકરેહ નહિ

ગઝલ જલાલી.

ફનાકાજામ એ સાખી મંય પીલીહું તું ભર ભર દે
બકાકી મંઇસેં આંખે મીરલે નરગીસ મસ્ત કર કર દે
નીરાલા હય તુ અય મઝ્હાનીરાલી હંય તેરી શાને
કીસીકો ખાકકી ઢેરી કીસીકો સંગે મરમર દે
બુરાખે શાહને મેહરાજમેં ચેકી દોઓ હકસેં
ફતા કરવો દમ અવાજ ચલનેમેં "જોફરફરદે
ઇલાદો રોઝએ ખૈયફલ વરાપે જબ મય જા પોહચું
બદુરે મહદીસે ગરદુ ન ગરદીશ મુજકો સરસ્રરદે
કહા જીબરીલસેં હકને દમેં મીલાદે પેગમબર
મેરે મેહબુબકી આમદકા તું પેગામ ઘર ઘર દે
શહાયેહ આરઝીહે દમ બદમ હુકે બયાં બાંસેં
અજલ કબરોંમેં લાશે મરને વાલોંકી તું ધરધર દે
જલાલી હય અજલ ઇસ કાદરે કયુમકી કુદરત
કીસીકો તાજ સુલતાની કીસીકો ભીક દરદર દે
શએર—બહોત ચાહાકે યાર આવે યા ઇસ દીલકો સબર આવે
ન યાર આયા ન સબર આયા દીયા જીમેં નાહાં આયાં

ગઝલ

ફનાં કયસી બકા કયસી અજબ ઉસકે આશનાં ઠેરે
કભી ઇસ ધરમેં આ ઠેરે કભી ઉસ ધરમેં જાઠેરે
મહંમ્મદ મુસ્તફાકો હજરતે યુસુફસેં કયા નીસબત
વો મતલબે ઝુલેખાથે વો મેહેબુબે ખુદા ઠેર
ફનાકી હલ્લાહ જબમ હોગએતો બસ હમ હી હમથે
કભી બંદે બને આપને કભી અપને ખીદા ઠેરે
હકીકત ખોલદી આયને વહેદતમેં દોનોંકી

ન તુમ હમસેં જુદા ઠેરે ન હમ તુમસેં જુદા ઠેરે
જહાં એક બે ન્યાઝી આર યહાં લાખોં તમન્નનાઇ
વો લાપરવા સદાસર હમ સરાપા મુદ્દઆ ઠેરે
શીક્સ્ત આરાસ્તે હોને લગી જબ એહલે મેહેશરકી
જમા કર એક ટુકડા લશરતોકા હમ જુદા ઠેરે
અમીર આયા જબ વખ્તપરે તો સબને રોહલી ધરકી
હઝારોં મેં રન્જ ગમ દો આસના ઠેરે

શાએર—કયા કમાંને અબરૂને તીરે નઝારા મારા
જીસકે લગતેહી જીગર હો ગયા પારા પારા

ગઝલ

સય્યર મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જાલીવાલે.
તેરી સુરત ભો બાલી નૈયન પ્રેમરસ મતવાલી
ઝુલફે કાલી કાલી પીયારી દીખલા ચાંદસે મુખડેવાલે
સય્યદ મીરાં વલીદાતાર સોલ ચાંદીકી જાલી વાલે
તેરા ગુમદત માહે હુહેવ્વર તેરા કુવાહે ચસ્મ એ કોશર
રશકે તુબા તેરામીશવાક જીસકે ફૈજ જહાંમે નીરાલે.
સય્યદ મીરા વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જાલી વાલે
ઝોળી મસજીર મનકા માવા રેહમત લાજીયો ભોજન હારા
અબતો જપુ હું નામ તેહારા મવરા ઇસીમે હમકો નીભાલે
સય્યદ તીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જાલી વાલે
જીસે પીત કા હે એકરાર દીલકા પુરા કરો ઇસરાર
છોડા તેરે લીયે ઘરબાર અબ કાહે બેઠે ચીરેબન ડાલે.
સય્યદ મીરાં વલી દાતાર :સોને ચાંદીકી જાલી વાલે.
કુલીયર આજેજ આયા દરપર રો રો કહે વો સાહબ સરવટ
મેરી ખુદીકો મુજસે મીટાદે મીરાં દાતા ભોલે બાલે
તેરે દરપે જો કોઇ આયા—બેડા તુંને પાર લગાયા
ઉસકી મુરાદ તું બર લાયા—પેરે મીરાં ભોલે બાલે
સય્યદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જાલી વાલે

શાએર—કબતક તેરી જુદાઇકે સદમે ઉઠાએ દીલ
હરરોઝકે સીતણુકી કહાં તાબ લાએ દીલ

ગઝલ અકબર.—

હીંદવાલે ઉન્હે મકકી મદની કહેંવંહંય

ખુલદવાલે જીન્હે સરરો ચમની કહે તે હંય—
દેખકર અપને સહીફામેં તેરા હુસનજમીલ
અંખીયા રોઅબસેં અલ્હાહુમની કહેતેહંય—
એક ઇશારેસેં હુવા ચાંદાકા દીલદો ટુકરે—
આશક ઇસિ આનકો બરછીકી અની કહેતેંહંય—
મંન્ઝલે ગમમેં થકા બેઠાં હું મહેબુબસેં દુર
પ્રસ મુસીબતકો ગરી ખુલવતની કહેતેહંય—
એક તુમ હોકે હે અલ્હા તુમહારા હેસ્તાક—
એક મુસાહેંકે રબ્બે અરની કહેતે હય—
મરહબા અકબર મદદાહ લીખી ખુબ ગઝલ
ઇસી અનદાઝકો શીરીંન સુખના કહેતેહંય—

શએર

નખુદાહી મીલા ન વસાલે શનમ ન ઇધરકે રહે ન ઉધર કે હુવે
તેરે દરપે આકે ખડે હેં શન્મ નસફરકે રહે ન વતન કે હુવે

ગઝલ

હો એક નજર ઇધરભી ઓ આંન બાંન વાલે
એક તીર ફેંકતા જા બાકી કમાંન વાલે
હમ ભેજ તે તુઝે ખત ઓ આસમાંન વાલે
પાવ અગર કબુતર ઉંચી ઉરાન વાલે
તેરી તલબ મેં જાની દર દર કી ખાક છાની
ઢુંડા હે લામકાં તક ઓ તરફે શાંન વાલે
દુન્યાકી પુખ્તગીકી બસ દેખ લીયે ફાની
કચ્ચે મઝારમેં હે પકકે મકાન વાલે
એક મેરીહી દોઆ પર કયા પર ગએ પે પત્થર
તું સબ કી સુન રહા હે ઓ એ નીશાન વાલે

શએર—અય હસીનો રંગ મીસસી કાનહી હોંટાંપે હય
યેહ ધુવાં ઉડકર જમાં બેશક કીની દો આહકા

ગઝલ—કલયર

સલ્લે અલા હબીબુલ્લાહ રફ રફ પર જાને વાલે
દીલાથા શબે મેહરાજ દેનાથા તુજે સબરાજ,
તેરે સરપેથા સફાઅત તાજ ઉસમ્ત કે બચાને વાલે
સલ્લે અલા હબીબુલ્લાહ રફ રફ પર જાને વાલે

સબ ફુરો મરકઝ હો નીસાર કહેતે થે ખુશીસે પુકાર
આએ આએ ગુલે ગુલઝાર કાશરકે લુટાતે વાલે
સલ્લેઅલા હબીબુલ્લલ્લાહ રફ રફ પર જાને વાલે.
નબીયોંમેં થાયે પુકાર દેખો આએ સટે શાલાર,
બુરાક પે હોકે સવાર આએ આલમ કે રીઝાને વાલે.
સલ્લેઅલા હબીબુલ્લાહ રફ રફ જાનેં વાલે.
કમયર આન પડા જધાર તુમવા જમકે હો સરદાર
બેડા કીઝયે હજરત પાર નબયાં પાર લગાને વાલે.
સલેઅલ્લા હબીબુલ્લાહ રફ રફ પર જાને વાલે,
શાએર—રંજો અલમ લીખાહય હમારે નશીબમેં
તગદીરસેં ગીલાહય કીસીસેં ગીલા નહિ

ગઝલ કાલીન

શીકસતે દીલ તેરે કુચેમેં આનબેઠેહંય
ફનાકી કીરતીમેં લાખો હજાર બેઠેહય
ખુદાકે વાસ્તે સુરમ દીખા દેઓ જાલીમ
લાખો પેદમહે તેરે ઇન્તેજાર બેઠેહેં
કલીનઆનકે પુંછા કે યાર કયસેહો
હજાર દરદ કાલેજે દબાયે બેઠે હંય
ખુદાકે વાસ્તે પરદેશી તું નીકલ બાહેર
બહોત દીનાંસેં તેરે ઇનતેજાર બેઠેહંય
હીરાકે યારમેં કફની રંગાઇહે કાલીન
તેરે મઝારપે ધુંની રમાયે બેઠેહંય

શાએર

યાનબ્બા જો કે જયારત તેરી કરતેથેમુદામ
કયસે નેક બખ્તથે વા અગલે ઝમાંને વાલે

ગઝલ

યે કયસે બાલ બીખરે હયે યે શુરત કયું બની ગમકી
તુમહારે દુશ્મનોકો કયા પડી હે મેરે માતમકી
મઝે ઇસમેંહી આતાહે નમક છીણકો નામક છીણકો
કસમ લેલો નહી આદત મેરે જખમોંકો મલવમકી
સીકાયત કીસસેં કય કીજીયે હાય કયા ઉલટા જમાનાંહય
બઢાયા પ્યાર જબ હમને મોહબ્બતે આપને કમકી

ન મીલયેંગા ન મીલયેગા કોઇ હમ મર ન જાઇંગે
ખુદાકા શુક્રર હય પહેલે મોહોબ્બત આપને કમકી
ખુદા જાને તુમ્હેંભી રહેમ આતાહે ગદીબાંપર
પસે પરદેભી વા મોહો લ્લત નહિ મીલતી કોઇ હમકી
કહાં જાનાં હય થમ થમકર ચલો એસીભી કયા જલદી
ખુદા રખ્ખે તુમભી તુમ હો નજર પડતીહે આલમકી
શએર—સુરજ ખુદાકે વાસ્તે હોજા તલે તલે
વાયદા કીયા હય જાન ને આંનેકો દીન ઢલે

ગઝલ

સીતમશેં બાઝ આ જાલીમ કયામત હોને વાલીહે
બ ધેસે દાવરે મહાશર અદાલત હોને વાલીહે
નજદ બાઝો સમલ બેઠો કયામુત હોને વાલીહય
કીસીકે હુશ્નને યોજ અપઝોંકી શોહરત હોને વાલીહે
હમારે ઇશ્કકી દુન્યામેં સોહરત હોને વાલીહય
કીસી મઅસુખ કમસનસેં સસરત હેતે વાલી હય
ખરાંગે નાંઝકા મુસ્તહ દીલ ભી હય જીગર ભી હય
બીતમ યેહય કેદોંનો મેં રીકાબત હોને વાલીહય
નડકરા કર ચલો હર હર કદમ પર એયસી શોખીસેં
તુમ્હારી ચાલસેં બરપા કયામત હોને વાલી હય
કીસીકે હુશનપે ઉનકી ભી તબીયત અતી જાતી હેય
હશીનાં કો ખબર કરદો અદાલમ હોને વાલીહય

શએર.

અજબ કુચ હાલતે દીલ હય જહાં દેખી નઇ સુરત,
દીલે નાદાં મચલતા હય કે હમતો બસ યેહી લઇગે

ગઝલ ઝમુમતાઝ

કોઇ એસી સખી ચાતુર ન મીલી મુઝે પીકે દવારે બીઠાદેતી
મેંને રાહે મદીનાભી દેખી નહી મોરી બઇયાં પકરકે બતાદેતી
મોરે મંનમે હય અબતો જોગનયા બનુ ઔર મલકે ભબુત મદીનેચલુ
સખી હીંદ કી નગરીને કાહેરહું તોરી પીત ન ચૈન ઝરા દેતી
પીયા સાથ સમનદર પાર "સું મોરે પગમેં નચલનેકા જોરરહા
નહીં આઇ મદીનેકી કોઇ હવા મુઝે મુલકે અરબ મેં ઉડાદેતી

મય તો સુરનીસજયા મે તડપત હું પીયા મુલ કે અરબમેં
બીરાજત હંય

કની સપને મેં દેતે જો દરસ દીખા થકી ચરનો મેં સીસ
નીવા દેતી
મંય રોવત રોવતબઉરીભઇ પીયા ઢુંડત હું મીલતાહી નહીં
મોરી મોત ભી આતી નહી હય સખી મોરે હીજર કેમમસ
છુડા દેતી
તોરી પીતકા દુખડા તો મંય હી નહી નહી પડા રોતા હય
હીજર મેં વોભી યુંતી
મુઝે દરપેસેલા તે જો શાહે અરબ મુમતાઝકા દુખરાસુનાંદેતી
શએર.—અનદાઝ આપના આપને મેં દેખતે હય વોહ
ઓર યેહ ભી દેખર હંય કોઇ દેખતા ન હો;

ગઝલ કલયર

તુમતો ખુબ બને દાતાર નકસેં કુફર મીટાને વાલે
તુમરી શ્રાંન કે ગુણુ હર બાર હુરેં ગાવત હેબ લલકાર
તુમરે નાના હે વો મુખત્યાર આબે કોશર બાંટને વાલે
તુમતો ખુબ બને દાતાર નકસે કુફર મીટાને વાલે
તુમારે રોઝેયે લેલનહાર કહેતહેબ હીનદુ મુસલમાંન પુકાર
દાતા કીજીયો બેડા પાર નયયાં પાર લગાને વાલે
તુમતો ખુબ બને દાતાર નકસેં કુફર મીટાને વાલે.
કલયર છોડદે અબ સનસાર ઝરા તું દેખ દરે દાતાર
વાકે સાઇલ હો જા યાર વો હેબ મુસ્કીલ ટાલન વાલે
શએર,—ખુદા કો માનો ઝરા નીન્દ અને દો ગોહર,
અભી તો રાત પડી હય બહોત સતાને કે લીયે;

ગઝલ

ઝમાંને છાંન મારા હય યેદુયા દેખી ભાલી હય
ન કોઇ હય ખુશી ખુરરમ ન કોઇ ગમસે ખાલી હય
ખુદાને શીકલ તેરી હેરકે સાંચમેં ઢાલી હય
ઝમાના તુજપે મરતા હય ઝમાનાં તુંજપે શયદા હય
કીસીકે દીલકો છીનાં હયે કીસી કે દીન વઇકો
અભી થમ જા ઝરા દમલે કયામત આને વાલી મય

શએર—ખુદાકે વાસતે જાવો ન છોડકર મુઝકો
ગમે જુદાઇ કે સહને કી મુઝ કોતાબ નહીં

ગઝલ અમીર,

કેહ રહી હય હશરમેં વો આંખ શરમાગ હુઇ
હાય કયસી ઇસ ભરી મેહ ફીરમે રૂસ્વાઇ હુઇ
ઠોકરેં ખીલ વાયગી યે ચાલ ઉઠલાઇ હુઇ
કયા જવાની ફીરતીહય જોબન પે ઇતરાઇ હુઇ
આંયનેમેં હર અદાકો દેખ કર કહેતે હંય વોહ
આ;જ દેખા ચાહીએ કીસ કીસકી કજા આઈ હુઇ
ખુલ ગયા જો બનતો અસ્મતહેં હયાને સુ કહા
એક અંગરાઇસે હમ દોનોંકી રૂસ્વાઇ હુઇ
મંય તો રાઝે દીલ છુપાઉં પણ છુપાં રહેલે ભી દે,
જાનકી તો રાઝે દીલ છુપાઉં પણુ છુપાં રહને ભી દે,
જાનકી દુશમન યેહ પાલીગ આંખ લાલચાઇ હુઇ
વસલ મેં ખાલી હુઇ અગયાર સે મેહરીલ તો કયા,
શરમ ભી જાયે તો મંય જાનુ કે તનહાઇ હુઈ
ગમઝા વનાઝે અદાસબ મેં હયકા લય લગાવ
હામરે બચપન કે સોખી ભી હય શરમાઇ હુઇ.

શએર—ઉસ પરીકી શીકલ જબસે ભા ગઇ દીલકો મેરે
નીંદ આતી હી નહી અબ દી દએ બેદાર મેં:

ગઝલ મુસજાફ

યા રસુલે ખુદા હાશમી મરહબા તેરી શાંન જલ્લેજલાલ હુ
સરે અરશ લીખા હય જા બજા વરી શાંન જલ્લેજલાલ હુ
કહા જીબ્રઇલને આંનકર હે ગુલાયા આપકો ખુદાતે અરશપર
હુવા શોખ રબકો તેરે દીંદારકા તેરી શાંન જલ્લેજલાલ હુ
૫એ સેયર જબતું બનાં ઠનાં તો બુરાક મરકબે ખુશ અદા
યહી કહેતા આપકો લેઉડા તેરી શાંન જલ્લે જલાલહુ
તું જો ઘરસેં સુએ સમાં ગયા દોજખહાંમેં નુરતેરા છાગયા
સભી હુરો મલાયક યે બોલ ઉઠે તેરી શાંન જલ્લે જલાલહુ
વેઃ નજરકી તરહા ઊડા ગયા સરે અરશ શાહે હુદા ગયા
દરો દારસેંથી યેહી સદાં તેરી શાન જલ્લે જલાલહુ

૭૧૨૮

સઠે મુરસલાંમેં યે થા નીદાં ચલા હયસેં મીલનેવોદીલરૂબા
કહા સબને સરકો ઝુકા ઝુકા તેરી શાંન જલ્લે જલાલહુ
જો મીલા હબીબ હબીબસેં હુઆ દીદ યાર કરીબસેં
તો યે ધરક બોલાકે મરહબા તેરી શાંન જલ્લે જલાલહુ
હુવા વખ્ત રાઝો નીયાઝકા તો યે હકસે બોલે શહે હુદા
મેરી બખ્શ કુલ ઉમ્મતકી ખતા તેરી શાંન જલે જલાલહુ
યેજવાબ આયા કે સય્યદી તેરી ઉમ્તકો આજ હમને બક્ષદી
મુજમે ઔર તુંજમેં ફરકહી કયા રહા તેરી શાંનજલેજલાતહુ
યે ફકીરહુશેશન બેનવા યેહી તુજસેં રખના હય ઘલતેજા
કેની આહ મેરર તું કર શહા તેરી શાંન જલ્લેજલાલ હુ

શએર—છુટ જોયેં ગમ કે હાથાં સે જો નીકલે દમ કહીં
હાય એયસી જીન્દગી પર હમ હમ કહીં ઔર તુમ કહી

ગઝલ—હમીર

જો ઉઠકે પહલુસે અનજુમનમેં વોહ દુર બયઠે હાયમુઝસેજાકર
તડપને દરદે જીગરકી દીલકો પટક દીયા હય ઉઠા ઉઠા કર
કદમકો નાહક ઝબાનકોલુકનતહયરેશા હાથોંકોસરકોજુંબીશ
કીધર ગઇ હાય નવ જવાની ઇન આફતાંમેં મુઝે ફંસાકર
જો આંખ ખોલી તો કુચ ન દેખા સહદકો શુંનસાન સબ સરાથા
હુવા ન હમરાહી વહાંસે ઇતનાકે સાથ લેતે મુઝે જગા કર
બપા હય તુફાને બે તમીઝી રવાં રવીતેં હય યે ગરમ મોજે
હવાઇં નાહક ભરા હુવા હય હુબાબ દરયામેં ઘર બનાકર
શબીહ મહદે નઝર હય કીસકી કે કોઇ પુરી નહીં ઉતારી
મીટા દીયે સાનએ અઝલને હઝારાં નકશે બના બના કર
હો બઝમે જાનામેં હશર બરપા તડપતે દીલકા યે હથા તકાઝા
મગર બડી મુશકીલોંસે રોકા અદબસે ઝાનુ દબા દબા કર
અમીર મરે રગોંહેં યેહ તેગ તાતીલ કી આરઝુથી
મીલે જો આકાર વોહ બાદ મુદત તો ખુબ રોયે ગલે લગાકર

શએર.

આદમકો ખુદા મત કહો આદમ ખુદા નહિ
લેકીન ખુદ કે નુરસે આદમ જુદા નહિ;

ગઝલ

યા મુસ્તફા તુમ્હી હો શાનોંમેં શાન વાલે
સર ભીનકા તેરે આગે સબ આન બાન વાલે
જબસે હુવે ઝમીપર તુમ જલવા ફરમાં સાહબ
ગુમહો ગએ વો અગલે નામો નીશાન વાલે
તેરી સનામેં સબ હેંઅ ગુલ બુટ્યાં જશર તક,
તેઅ તુસ સુરાસે લેકર સબ આસમાન વાલે,
મેહશર કે દીન કહેંગે સબ આપસે નબીયું
લીલાહ લબ હીલાદે શીરીં ઝબાંન વાલે
બુલવાયે મદીનેમેં યા શાહ જલદ ઇનકો,
કુરબાન તુમપે સબ હેંઅ હીનદોસ્તાન વાલે,
કબશાંનમેં કીસીકી નાજુક હુવા હેય કાઝી,
પેગંબ્બરોમેં તુમ હો સાહબ કુરાત વાલે,

શએર,

દીલ હસીનોં કો ન દે ચાહને વાલા કોઇ,
કયું કે ઝમાને મેં કીસીકા નહી હોતા કોઇ;

ગઝલ—ગુલ.

ઝરાતો સોચ અય ગાફીલ કે દમકા કયા ઠીકાના હયે
નીકલ યે જબ ગયા તંનસે તો સબ અપના બીગાનાં હયે
મુસાફીર તું હે ઓર દુન્યા સરા હે ભુલ મત ગાફીલ
સફર મુલકે અરમ આખીર તુઝે દર પેશ આનાં હય
લગાતા હય અબસ દોલત પે કયું તું દીલકો અબ નાહક
ન આવે સાથ કુચ તેરે યહાં સબ છોડ જાનાં હય
ન ભાઇ બંધ ન કોઇ હય ન કોઇ આશનાં અપનાં
બખુબી ગૌર કર દેખો તો મતલબકા ઝમાંના હય
લગા રેહ યાદમેં ઉસકી અગર અપની સફા ચાહે
અબસ દુન્યાં કે ધંધો મેં હુવા ગુલ કયું તું દીવાને

શએર

હયદો આલમ મેં મેહેનશાહી હકીકત મેં તેરી
જીન વ ઇનશાંન મલાયક ભી હય અતાઅતમેં તેરી

ગઝલ બયાંન

અલો આતી હંય નઝરેં ધુમસેં દરબાર કાતીલ હય
કીસીકા સર હથેલીપર કીસીકે હાથમેં દીલ હય
કીતાબી રૂએ કાતીલકા સબ્ક મુસ્કીલસેં મુસ્કીલ હય
યેહ વોહ મસહફ હયજીસકી પહેલે બીસમીલ્લાહ બીસમીલહય
ન પાયા હય દુઆલમ મં કહીં આરામ કા પહલુ,
યહાં ગંરદું વહાં મહશર ઇધર તુંમ હો ઉધ દીલ હય,
વોહ અપને હમદમોં સે પુછતે હંય કતલે આશકોં,
અદા કહતી હય આસાં નાઝકી કહતી હય મુશકીલ હય.
ચડે અબરૂ બડે ગેસુ તુલી નઝરેં તની મીઝ ગાં,
યેહ રૈજે યકતાહ્‌ક હય ઓરતને તનહા મેરા દીલ હય

શએર

નીકલ જાએ દીલ તેરે કદમોં કે નીચે,
યેહી દીલકી હશરત યેહી આરઝુ હય;

ગઝલ અકબર—

કદમોં પે મુસ્તફાકે મેરા મઝાર હોતા
વો ખાક પાક હોતી મેં ખાક સાર હોતા
કદમોં પે તેરે ગીરતા ગલીયોં મે તેરી ફીરતા
ગાહ જાન નીસાર હોતા કે ગાહ આસ્ક બાર હોતા
મવ્લા મેરે મુંઝે તુંમ રોઝે પે અગર બુલાતે
કયું ઝાર ઝાર રોતા કયું બેકરાર હોતા
ગફ્ફાર બખ્શ દેતા ગર તુંમ ઇશારેહ કરતે
મેરા જહાઝે અસ્યાં તુફાનસેં પાર હોતા
મવ્લા મેરી ખબર લો ગુમરાહ હો ચલા હું
કુચ અપની ઝીંન્દીકા નહિ એતબાર હોતા
યે ભલા હુવા કે તુમને મુઝે બખ્શ વાયા વરના
મેરી બુરાઇયોંકા કયું કર શુમાર હોતા

શએર

ચેન નહિ સેને દેતીડય મોહબ્બત તેરી,
દરબદર મુજકો લીએ ફીરાતી હય ઉલ્ફત તેરી;

ગઝલ

ના અતે અહેમદકે જહાંમેં જો હય કરનેવાલે
રોઝે મેહશરશેં વોહ હરગીજ નહિ ડરનેવાલે
આસ્યોંકો નહિ હય ખોફ કયામતકા ઝસ
ક્યું કે અહેમદ હે સફાયતકે ભી કરને વાલે
બે સુખે જાહગેં ફીરદોશ ઝરીમેં વો તમામ
ઇશ્ક અહેમદમેં જો કે હેં મરનેવાલે
મજલીશે પાક મોહમદમેં જો આતે હય
પુલ શરાત પરસેં વો; આસન ગુજારનેવાલે

શએર

મેરે ઝખમોં પે નીમક છીંણકા બજાએપાની
તો ભી ઠંડા ન હુવા યાર કલેજા તેરા;

ગઝલ કવ્વાલી.

આંખોં મેં નરતેરા દીલમેં સરૂરતેસ
દરવાઝેસેં હે ધરતક સારા બહુર તેરા
જીન્નતમેં ભી હય ચરચા અય રશ્ક હુર તેરા
સહેરેલ હય અલ્લાહ અલ્લાહ અબ દુર દુર તેરા
તુ મોહર તેરે આગે સબ કતરહાએ સબનમ
ઉનકા કહાં ઠીકાના જબહો ઝહુર તેરા
અય ચશ્મ શોખ વોહ તો હર રંગમેં હોગા ઝાહેર
અબ ભી તો જો ન દેખે તો હે કસુર તેરા
ખુરશીદ વ માહ સબમેં જલવેહ તેરે હે લેકીન
એસી કહાં હે આંખે દેખે જો નુર તેરા
નાદાન હબીર નાહક ઉમેદવાર હે તુ
દીલ લેકે ફેર દેગા અબવો જરૂર તેરા

શએર

અબ દીલ તુ કીસકી યાદમેં દીવાને બન ગયા
ક્યુ શોચ રૂએ સમએમેં પરવાને બન ગયા

ગઝલ નાસીક

અઝલ સર પર ખડી હય ખ્વાબ ગફલતમે જમાના હે
છપર ખટકે અવેઝ ઝાલીમ જનાઝેકા બનાંના હય
અઝારે આતસે પર બાદ ફીસકા એક મ્હાનાં હય
કે મંનઝુર ઉસકો અપને સબઝ ખતકા જીલાના હય
નીકલતા હય જો હર ગુલ ઝર બકફ ગુલઝાર આલમસેં
ખુદા જાને જમીમે દફનયે કીસકા ખજાનાં હય
ન દે અય જોશ બદ મસ્તી બહોત તરગીબ ગુસ્તાકી
ખીઝાલત યારસેં હોગી કભી તો હોશમે આના હય
ઇશારેહ આમદ વ રફત નફશ કાહય યેહી હરદમ
બદીમેં દમ જો આયા હય મુકરર ઉસકોં જાના હય
રખાહય હાથ સીરકતકા કબ ઊંસને મેરે સીનેપર
હસે અબ આંતીસે રંગે હીનાં સેં દીલ જલાનાં હય

શએર.

ફલકને તો ઇતના હંશાયા નથા
કે જીસકે અથેજયું રૂલાને લગા

ગઝલ રંન્દ

ન બોશે દેતે આંતા હય ન દીલ બહેલાના આતા હય
તુજે તો અય બુતે કાફર ફકેત તરસાના આતા હય
સરાહી ખેચ ખેચ ભરતી હય મેના મુસ્કરાતા હય
હમારા યાર જીસદમ જાનીબે મયખાંને આતા હય
જો તુય હંશને મેં હે મુશ્તાક હમ રોને મેં કામીલ હય
તુમ્હેં બીજલી ગીરાની હમકો મેહ બરસાના આતા હય
બીછાકર દામ ગેસુ રૂખ પે વો સય્યાદ યું બોલા
યે ફંદાં વો હય જીસમેં મુરગ દીલ બેદાને આતા હય
બત સસમકોં જગે ઇસ કાફરે બદ ખેયસકો અયરીન્દ
ખફા હોનાં બીઝડનાં મારનાં ધમકાનાં આતા હય

શએર

અબતી દાએ ઇશ્કસે રોતા હય કયા
આગે આગે દેખીયે હોતા હય કયા

ગઝલ.

મેહેરાજકી સબ બન ઠન કે ચલા અહેમદ પ્યારા ખુબબનાં
જીબ્રઇલ પુકારા સલ્લે અલા રહેમાનકા દુલારા ખુબ બેનાં
દોરોં પે ખરેથે હુરો મલક શીફત બસ્ત નજર બાં જાં ફલક
કહે તે થે અપસમેં ખુશહો દીલદાર હમારા ખુબ બનાં
યે જીતને નબી વ પેગમબર આદમસેં ખતાતક લેકર
જીસ જીસને નજરકી ઉસકી તરફ ઉસ ઉસને પુકારા ખુબબનાં
યે ઊસકી જલુમે રૂહ અમીન અઊર ખલીલ મલાયક પેસ્વ પીસ
કીસ શાંનહે પોહચા અરશબરીં વો શાહે ખુદારા ખુબ બના
ખવસીનકે જબ વો આગેબરહાં ઐારેકુફલ દરે અદનાકા ખુલા
પરદેકો ઉઠાકર હકને કહા મહેબુબ હમારા ખુબ બનાં
મબ્લાસેં બનાથા વો બંદે બંદેસેં બના ફવો મવલા
એક બાર બનાંથા વો હામદ મહેબુબ દુબારા ખુબ બનાં
જહા સબકો હુકથી જો બાતે યહાં દોનકો સુની વો સબબતે
આલકવે ઝબાંસેં કુચ ન કહા મજઝુબ પુકારા ખુબ બનાં
વહાં શોરા લસ્ત વ બલાકા થા યહાં ફબ્રાં લસ્ત મવલાકાથા
કસરતમેં અયાં કી રમઝ નહાં વ્હેદતકા અસારા ખુબ બના
તારેસેં બનાં ખુરશીદ વલે ખુરશીદસેં તારા ખુબ બનાં
અહેમદકો અહમસેં જબકે મીલા તોતીહકી ખલઅત હસ્બદલા
મેરાજકી સબ બન ઠનકે ચલા અહેમદ પ્યારા ખુબ બનાં
શાંન અલ્લાહકા ભેદ ખુલા કુદરતકા સન્વાર ખુમ બનાં
યે એકહી બુલબુલ ઉસ ગુલકા મકસુદ વોહી જુઝ કુલકા
ગુલઝાર અલમમેં અય શાખી વોં રશક હઝારા ખુબ બનાં

શએર.

કહુ કયા હાલે દીલ અપનાં કે જો સદમે ગુઝરના હય
ઝબાંસે સાફ રહે જાતીહું કહેનાં હાલ મુસકીલ હય

ગઝલ-હુસેન.

એક ફકત મેરી નહિ ચાહને વાલા તેરા
જીસને પયદા કીયા વો ભી તો હય સયદા તેરા
હલક પર મેરે છુરી ફેરકે કાતીલને કહા

આજ દેખોગે તરપનેકા તમાસા તેરા
ઝખ્મોપર મેરે નીમક છીંડુકા જાએ પાની
અબ તો ઠંડાં હુવા કાતીલ યેં કલેજા તેરા
ઉમર ભર સીજદેસેં સુરકો ન ઉઠાઉંગા કભી
હાથ લગ જાએ અગર નકશ કદે પા તેરા
યે હય ઉમ્મેદ સબ વ રોઝ દીલે હુશેનકી
નઝઅકે વખત ઝબાં પર રહે કલમે તેરા

શએર.

હમસેં બીઝડી હી રહી હાય તબીએત તેરી
કીસમતે આસ્કે એ દીલહય યે આદત તેરી

તરઝે નાટક,

સલ્લે અલા રસુલ્લાહ કે અરસે બરી કે જાને વાલે
યાર બગુનાહ મેં હું લાચાર મોરી ભૈયાં પડી મંજધાર
મોરે મોર કે ખેવન હારનયયાં પાર લગાને વાલે,
સલ્લે અલા રસુલુલ્લાહ
તેરે ઇશ્કમેં મવલા યા શાહે અરબ પડી મુશ્કીલ
અબ ચલતે ચલતે-મનઝીલ-મેરે પાઉં મેં પડગએ છાલે
સલ્લે અલા રસુલુલ્લાહ
હો દોનો જહાં કે શાહ હો મુલકે અરબ કે માહ-
રોઝે માહશરમેં હો તુમહારી ઉમ્મત કો બચાને વાલે
સલ્લે અલા રસુલુલ્લાહ
હય બડી તુમહારી શાંન-જીબરીલ અલા મહરબાન
ઇસ ઇઝઝકે કુરબાન વો મેરાજકે જાનેવાલે
સલ્લે અલા રસુલુલ્લાહ

શએર

બુલબુલકી જીંદગી ગુલ વ ગુલઝાર દેખનાં
ઓર મેરા કામ હય તેરા દીદાર દેખનાં

ઠુમરી ભેરવી

મંય તો અપને ખ્વાજાકી જોગન બની

જોગન બની બૈરાગન બની રે
છુટા પસીના નુર કારે બોયા ચમબેલી ફુલ
સબ સખીયન મીલ સેહરા ગુંથા પહને નબી રસુલ
મંય જોગન બની—અપને ખવાજા કી જોગન બની
દુલા અંદર સજ રહા હય બાહેર ખડી હય બરાત
ચારોં પાયે ઉઠ ચલે તો કોઇ ન આયા સાથ
મય તો જોગન બની—
સોના લેને પીયુ ગયે સુના કર ગયે દેસ
સોના મીલા ન પીયુ મીલે રૂપા હોગયે કેસ
મંય તો જોગન બની—
કાગા નેન નીકાશ દું પીયા પાસ લે જોય
પહલે દરસ દીખાય કે પીછે પીજીઓ ખાય
મંય તો જોગન બની—
નદી કીનારે ધુવાં ઉડત હય મંય જાનું કુચ હોય
જીસકે કારન મંય જલી વહી ન જલતા હોય
મંયતો જોગન બની અપને ખવાજાકી મંયતો જોગન બની

શએર,

કાસદ લાવે ખબર યારકે આજાનેકી,
જાન જાતી હય ચાલી હીજરમેં દીવાનેકી

ગઝલ

સીતમસે બાઝ આલીમ કીયામત હોને વાલી
બ પેશે દાવરે માહશર અદાલત હોનેવાલી હય
નઝર બાઝો સંભલ બેઠો કીયાયત હોને વાલી હય
કીસીકે હુસ્ને રોઝ અફઝોંકી શોહરત હોને વાલી હય
હમારે ઇશક કી દુન્યા મેં શોહરત હોને વાલી હય
કીસી માશુક કમસીન સે શરારત હોને વાલી હય
ન ઠુકરાકર ચલો હરહર કદમ પર અયસી શોખીસેં
તુમહારી ચાલ સે બરપા કીયામત હોને વાલી હય
કીસી કે હુસન પે ઉનકી તબીઅત આતી જાતી હય
હસીનોં કો ખબર કરદો અદાલત હોને વાલી હય

શએર

દીખાતા રંગ હય કયાકયા મુકદરકા બદલજાનાં,
કભી ખુને જીગર પીના કભી લગતે જીગર પીનાં,

ગઝલ

નીગાહે યાર બદમસ્તીગેંભી હુશીયાર કયસી હય
મેસ દીલ છીંન લેનેકે લીયે તઇયાર કયસી હય
અદાસે ફેરકર ખન્જર ગલેપર યું લગે કહેને
શહીદેં નાઝ બતલાઓ કે ઇસમેં ધાર કયસી હય
જીગરમેં છાગઇ પહેલુમેં ઘુસકે દીલમેં જાંતર પી
ગઝબકી છલબલી ચંનચલ નીગાહ યાર કયસી હય
અભી નીકલા હય દમ ઠેરો કીસીસેં મીલતો લેને દો
અભીસેં લેકે ચલનેકી યે મારા માર યકસી હય
હમીકો ઝુબ્હે કરતે હંય હમીસેં પુછતે હંય યું
ઝરા સાહેબ બના દેના મેરી તલવાર કયસી હય

શએર

આદમ આબાદ કો જાતે હય બશર ખાલી હાથ,
મુજકો હય નાલકે લે જાઉંગા હશરત તેરી;

ગઝલ

સફર હય દુસ્વા ખ્વાબ કબ તક બહોત થરી મંઝલ અરમ હય
નશીમ જાગો કમરકો બાંધો ઉઠાઓ બીસ્તરકે રાત કમ હય
નશીમ ગફલતકી ચલ રહી હય ઉમંગ રહીહય કઝાકી નીન્દે
કુચ એસાસોતે હય સોનેવાલે કે જાગના હશરતક કસમ હય
જવાની હુશન વ ચાહ વ દૌલત યે ચંન્દન્ફાસકે હંય ઝગડે
અજલ હય અસ્તાદેહ દસ્તબસ્ત નબ્યદ રૂકસત હય એકદમ હય
જો ચારદીન હય સુખ વરાહેત બાદ ઉસકે ગમ વ અલમ હય
નશીમ જાગો કમરકો બાંધો ઉઠાઓ બીસ્ત કે રાત કમ હય
મઆલ કારે જહાંને ફાની કભી નહિ એક કાયદે પર
જો ચારદીમ હયવો વફુર રાહેતતો બાદ ઉસકે ગમ વ અલમ હય
નસીમ જાગો કમરકો બાંધો ઉઠાઓ બીસ્તરકે રાત કમ હય

શએર

ખુદાને દીહય કુચ અજબ લઝઝત ઇસ લાલ પાનોં મેં
કે લુત્ફ એસા નહિ હરગીજ પ્યાવ જાવદાનીમેં

કવ્વાલી.

ફુલા ફલા કહાંતક દીલકા ચમન રહેગા
જો સાદ હોગા કખતતો રંન્જો મહન રહેગા
દોવ્લત નહિ રહેગી શાહી નહી રહેગી

મરનેકે સાથ અપને દો ગમ કફન રહેગા
તહયે ન પશ્મ માત્મલ કુંચભી ન હોગા વહાં પર
મીટટી કે ફરસપર યે નાઝુક બદન રહેગા
અહેલે વકાર અફસર મીટટી હી મેં મીલીગે
યા બંદો યે હોગા ફીકરે વતન રહેગા

શએર

યે ઉલફત હી બુરીહય હાય કયા કયા રંગ દીખાતી હય
મોહબત બાદશાહોકોભી યું દર દર ફીરાતી હય

ગઝલ મુસ્તર

રૂખસેં નકાબ અપને અબતો ઉઠાદે ખ્વાજા
બહેરે રસુલ અકરમ ચહેરા દીખાદે ખ્વાજા
અય દસ્તગીર બેકસ કયું દેર કર રહા હય
બીગડી જો બાત હય વો જલદી બનાદે ખ્વાજા
સરપર હય બોજ ભારી દીલકો હય બેકરારી
કમ દાદ:કરહમારી ગમકો મીટાદે ખ્વાજા
સબ ટાલદે મુશીબત અય સાહેબે કરામત
શોતી હય મેરી કીસમત ઉસકો જગાદે ખ્વાજા
દરસેં ન તેરે ખાલી કોઇ ગયા સવાલી
મેંભી જો માંગતાહું મુજકો દીલાદે ખ્વાજા
બહરે રસુલે અકરમ દરગાએ ગમસે કદમ
ઉસ પાર મેરી કીશ્તી અબતો લગાદે ખ્વાજા
હાંમી નહોતું મુસ્તર સબ કાર હોંગે બહેતર
લીલાહ ઇતનાં કલમેં અબતું સુના ખ્વાજાદે

શએર

આયેહય દુન્યામેં હમ કબ અયસવ ખુશી કે વાસ્તે,
હાં હુવે પયદા ગમેં હીજરે નબીકે વાસ્તે

ગઝલ

અજમેર જોનેવાલે સબ લોક જા રહેહંય
કીસ્મતકે ફુટે એક હમ આંસુ બહા રહે હંય
યા રબ કોઇ ખબર યે આકર સુનીએ મુજકો
અજમેર વાલે ખ્વાજા તુજકો બુલા રહે હંય
મુસ્તાક દીદ દેખું વો ચહેરે એ મુન્વવર

રૂબરૂસે નકાબ અપને ખ્વાજા ઉઠા રહે હંય
પહેલુ મોહબ્બત વ રંસ્હો સીતાબ પીલા રહે હય
જો માંગના હો માંગો ઉમેદવારે દુન્યા
સબકી મુરાદેં હકસે ખ્વાજા દીલા રહે હંય
ક્યું કર ન બાત મેરી બંન આએબય અઝીઝો
બીગડે હુઓંકી કીસમત ખ્વાજા બની રહે હંય
સાની યે રહેમ કીજીયે લીલ્લાહ અબતો ખ્વાજા.
મુદ્દતસેં આપ ઇસકો દર દર ફીરા રહેહંય

શએર

લાખો હજારો સેંકડો મરતે હય આજ કાલ
હમ એસે સખ્ત જાનહંય હમારી કજા નહી

ગઝલ સગસ

ફનાકી નગરીમેં હમને હરસું યે ખાકી પુતલા હીજાબં દેખા
સહર મીલા ઓર સબકો બેદમ પડા વોહે લાજવાબ દેખા
ગરીક ગફલતોંમેં હોકે હમને ઉમર ગુમાઇ હે એ મુંનાફેહ
જો ચોંકે ગફલતસેં હમને હસ્તીકો હોગોયા માનંદ ખ્વાબદેખા
ફંસીજો હય દસ્કકે કફબમે ઉન્હોકા હોગા યે હાલ અઝહર
વો નુરકબાને બસાએ વેયરાં ગીરદ સહેરા ઉડાતે ફીરતે
યે ઇશ્ક બાંકા હમને હરસુ તો હયગા ખાને ખરાબદેખા
ખુદી મીટાકે વો હો કે એ ખુદ પુકારા મન સુરને અન્વહક
ખુમારે ઇશ્ક ખુદાકા ઉસકો હય હમને મસ્ત શરાબ દેખા
જો જીનકે દીંદારકેયે મુસ્તાક ઉસી પરયોંક, હમને જત વેહ દેખા
કબુલ સ્રલી હય દીલકે પદેસેં શમ્મ ખાદીને ખાક સારી
ફલકકે ઉપર હમેશાં હયેગા ઝવાલમેં આફતાબ દેખા

ગઝલ

ખુદા રાજે અનલહકકો વહી ખોલ રહયા હય
મંસુર કે પરદે મે ખુદા બોલ રહા હય
પઢ પઢ કે જીસે ખુશ્દ, મે જાતે હંય મુસલમાં.
કલમાં તેરે ફીરદોસુ કે દરે ખોલ રહાહય.
દન્દાન શહિદ આપકા એક ગોહરે યકતા
ઉન્મત કે ગુનાહ શાતીયો મેં તોલ રહા હય
જીન્નત કે મકાનો મે રહેગી તેરી ઉમ્મત.

ખુશ હો કર મહોમ્મદ સે ખુલા બોલ રહા હય.
કબ બંધ હે અહમદ કાબી કયા નામ હય શીરી
યહ મીમતો મીસરી કી ડલી ઘોલ રહા હય.
જબ હુસ્નકા સવદા હુઆ બાજોર અજલ સે
યુસુફ કી ભી કીમત સે વોહ અન્મોલ રહા હય

ગઝલ

યહી હસરત યહી પ્યારે સંવર્યા આરજુહા રમ.
ગસા જાઓ મોરી સુની નગર્યા આરજુ હરમ
ખડા હું કબસે અયસાકી તેરે મય ખાનેકા સદકા
મુઝે ભી ભરકે મિલ જાય ગમર્યા આરજુ હારમ
જમાના સારા ફિરજાએ નહીગમ ઇનકા અય પ્યારે
ફિરે મુઝ સે ના મોહ તેરા નજર્યા આરજુ હારમ
સરે મહશર ગુન્હેગારોં મે જીસદમ મંય ખડા હુંગા
કરમકી તુમ ઉડહા દેના ચદર્યા આરજુ હારમ
સનાએ હજરતે ખયરૂલ બશમે શાયક ખુશગો
ગુજર જાય વહે દોરોજા ઉમર્યા આરજુ હારમ

ગજલ

દોરમે સાગર રહે ગરદીશ મે પયમીના રહે.
મયકશોં કે સરપે યારબ પીરે મયખાના રહે.
જિસમેં પડજાવે નજર તેરી વોહ દીવાના રહે
યહાં નિગાહે યાર તરજે બેહીજાબાના રહે.
કયા ઈંસી કો કહેતેં હય રસ્મે વફાદારી સનમ
દુશમની હમશે રહે ગયરોં સે યારના રહે.
ફિર ના પુછેગે મુઝે કબ્રમેં મુનકીર નકીર
મરતે દમ યારબ પ્યાસે રૂએ જાનાના રહે.
અયસે સાકી કે મય સદકે જો પીલાએ ભરકે જામ
સા કીયા હરદમ સલામત તેરાં મયખાના રહે,

ચુરણની બહાર

સવાલ—એહમદ નગરસેં હું આયા સોધી સોધી ચુરણ લાયા
જીસને થોડીસીભી ખાયા ઉસુને મઝેસ બહોતસા પાયા
જવાબ—તેરી ચુરણ જીસને ખાયા ઉસકો ખાક મઝે ન આયા

હીલમેં બીચારા પસ્તાયા ચુરણુ સડી હુઇ કયું લાયા
સવાલ—ચુરણુ મરદ જો કોઇ ખાવે ઉસકો પુરી નાકાત આવે
હરએક તરહેંકી લઝઝત પાવ કુવતમેં રુસ્તમ બન જાવે
જવાબ—તેરી ચુરણુ જો કોઇ ખાવે તાતક અગલી બીગડ જાવે
દરરે કમજોરીકા આવે ઉસકો મોત ઝલક દીખાવે
સવાલ—હું મેં દખનકા બેપારી મેને છાની દુન્યાં સારી
તેરી આદત હય નકારી તેરે નામપે ગેંડી મારી
જવાબ—ચલબે જાનેદે અયારી દેખી હમને સબ મકરારીં
હોગા આઝારી બાંઝારી આયા બનકે બરાં બેપારી
સવાલ—મોંતો કાલા કર કંગાલ જાકર મછલીકા ખુન જાન
તેરા હોગા વતન બંગાલ તુજકો હય જંજાલ
જવાબ—તું હય કોઇ બરા ચંડાલ તેરે મુલકમેં આયા કાલ
ભાગા વહાંસેં તું બદ હાલ બનજા કબીકા દલાલ
સવાલ—મેરી હેબી આલા શાંન તું હે જાહેલ વ નાદાંન
ગુસ્સે આવેગા જીસ આંન તેરા મુરેર દુંગા કાન
જવાબ—સબમેં કમ ાર તેરી શાંને મત કર ટરટર બેઇમાન
કાટુંગા મે તેરે દો કાન મુઝકું ગુરતું અપના માન

ચુરન

મીરચી બની મેરી બય આલા—જીસમેં સભી મસાલા ડાલા
મીરચી લેતે જાનો લાલ—અબતો જાતા હય મીરચી વાલા
મોલી અબ બની હય તર લીંબુ ડાલા હય દો ઘર
મેરા મારકીટમેં ધર દુશમન ઝેર ખાકર મર
સવાલ—ચુરણુ કયા બોલે રંગીલા
મારકીટ કર બનાઉં લીલા પીલા
મેરા કોઇ ગુરૂ ન ચેલા મેતો ચુરણુ બોલું અકેલા
જવાબ—તુંજકો નહિ હય ચુરણુ યાદ
મુદ્દતમેં સામના કયું કરતા હય ઉસ્નાકોકે સાથ
પીછે કરદુ તેરે હાથ ભેજદું તુરંગમેં સીપાઇકે સાથ
સવાલ—જો કોઇ મેરી મીરચી ખાવે
વો તો બગ્ગીમેં બેઠ જાવે
આગે પીછે ન દેખે ભાલે—ઘોડા મસ્તીમેં દોડાવે

જવાબ—તીરચી જો કોઇ તેરી આવે
ઉસકા લાલ બદન પર જાવે
ઉસકે સાથસેં કોઇ ન આવે
દુશમન દેખકર ચકરાવે

ચુરણ

ઇધર ઉધરસેં ભગ્ગી વાલા આયા
ઉસને લાલ બની સીલગાયા
મીરચી લેતે જાઓ! લાલા
અબતો જાતા હય મીરચીં, વાલા
મેરી ઉસીસેં આરી હય
જીતકી ખલકતે સારી હય
અરે મંય કોન બીચારી હય
ગરીબી ખુદાકો પ્યારી હય

ચુરણ

મારચી બની મેરી હય ઠોસ
બુઠ્ઠા ખાય સંભાલે હોસ
જબ ભાઇ ચઢી બુઠ્ઠેકો જોશ
બુઢા ભાગે નવ નવ કોસ

તમામ શુદ.
